

การจัดการความรู้ด้านการวิจัย (KM)

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

การดำเนินกิจกรรมการจัดการความรู้ด้านการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. วิธีการจัดกิจกรรมการจัดการความรู้

ได้ใช้วิธีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการดำเนินงานวิจัยของบุคลากรในคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ซึ่งมี ดร.จิรศักดิ์ ศิริรัตน์พล ทำหน้าที่เป็นวิทยากรกระบวนการ และมีผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งเป็นกลุ่มนักวิจัยคณะวิทยาการจัดการ อันประกอบด้วยคณาจารย์ซึ่งมาจากโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ การเงินและการธนาคาร บัญชี การจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การตลาด อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ และเศรษฐศาสตร์

2. กระบวนการจัดการความรู้ด้านการวิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกพร. ซึ่งแบ่งได้ 7 ขั้นตอน คือการบ่งชี้ความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การจัดความรู้ให้เป็นระบบ การประมวลและกลั่นกรองความรู้ การเข้าถึงความรู้ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ และการเรียนรู้ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 : กระบวนการจัดการความรู้ (KM)

ในปีการศึกษา 2557 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้ดำเนินการจัดการความรู้ด้านงานวิจัย ดังนี้

2.1) การบ่งชี้ความรู้

การบ่งชี้ความรู้เป็นการกำหนดหัวข้อในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งในที่นี้ได้กำหนดหัวข้อคือ “การนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์”

2.2) การสร้างและแสวงหาความรู้ (Explicit Knowledge และ Tacit Knowledge)

เป็นการสร้างและแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ที่กระจัดกระจายทั้งภายใน/ภายนอก เพื่อจัดทำเนื้อหาให้ตรงกับความต้องการ ซึ่งในที่นี้เป็นตัวอย่างการเขียนบทความวิจัยเพื่อเสนอตีพิมพ์ ซึ่ง ดร.จิรศักดิ์ ศิริรัตน์พล ประธานโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และคณะ ได้รวบรวมองค์ความรู้ด้านการตีพิมพ์บทความวิจัยจากแหล่งต่างๆ โดยเฉพาะแหล่งข้อมูลวิทยุภูมิและนำมาสรุปไว้อย่างชัดเจน

2.3) การจัดความรู้ให้เป็นระบบ

คณะวิทยาการจัดการดำเนินการจัดการความรู้ให้เป็นระบบ จำนวน 4 ครั้ง ซึ่งในขั้นตอนนี้เป็นการแบ่งชนิด และประเภทของความรู้เพื่อจัดทำระบบให้ง่าย และสะดวกต่อการค้นหา และใช้งาน ทั้งนี้ผลของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ ทำให้สามารถแบ่งหัวข้อของการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ ได้จำนวน 4 คำถาม คือ

1) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ คืออะไร

2) ผลงานวิจัยจะนำไปใช้ประโยชน์ด้านใด

3) ผลงานวิจัยที่จะนำไปใช้ประโยชน์มีหลักเกณฑ์อะไรบ้าง

4) หลักฐานในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ คืออะไร

2.4) การประมวลและกลั่นกรองความรู้

หลังจากที่คณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ “การนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์” เรียบร้อยแล้ว ทางทีมงานฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ และวิทยาการกระบวนการ จึงได้นำองค์ความรู้ ที่ได้รับมาทำให้เข้าใจง่ายและสมบูรณ์ จัดทำรูปแบบและ “ภาษา” ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วทั้งองค์กร เรียบเรียงปรับปรุงเนื้อหาให้เข้าใจง่าย สมบูรณ์ ทันสมัย และตรงกับความต้องการ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

2.4.1) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ คืออะไร มีข้อค้นพบ ดังนี้

- หน่วยงานต่าง ๆ สามารถนำผลงานวิจัยที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้

- สามารถนำไปพัฒนาการเรียนการสอนในสถานศึกษาได้

- ชุมชนได้รับองค์ความรู้เพื่อไปใช้ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่ได้

- เกิดประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม สำหรับ ผู้ที่เกี่ยวข้อง กับ ผลงานวิจัย

- มีข้อเสนอแนะเพื่อมาทบทวน สำหรับการต่อยอดงานวิจัยในครั้งต่อไป

- ผลงานวิจัยที่เกิดขึ้นเปลี่ยนจาก หิ่ง สู่ ห้างอย่างแท้จริง

2.4.2) ผลงานวิจัยจะนำไปใช้ประโยชน์ด้านใด มีข้อค้นพบ ดังนี้

- เชิงสาธารณะ

- เชิงนโยบาย

- เชิงพาณิชย์

- เชิงวิชาการ

- การตัดสินใจ

- การเรียนการสอน

- การป้องกัน

- การแก้ไขปัญหา

- การพัฒนา

- การศึกษา

- สังคม

- เศรษฐกิจ

- สาธารณสุข

- สิ่งแวดล้อม

- ทรัพยากรธรรมชาติ

- ทรัพยากรมนุษย์

- อื่น ๆ

2.4.3) ผลงานวิจัยที่จะนำไปใช้ประโยชน์มีหลักเกณฑ์อะไรบ้าง มีข้อค้นพบ ดังนี้

- ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ผลงานวิจัย

- มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ผลงานวิจัย

- เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในพื้นที่

2.4.4) หลักฐานในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ คืออะไร มีข้อค้นพบ ดังนี้

- แบบสอบถาม

- หนังสือขอบคุณ

- แบบสังเกต
- แบบสัมภาษณ์
- บันทึกข้อตกลง
- แผนพัฒนาต่าง ๆ
- การคืนข้อมูล
- ภาพถ่ายก่อนและหลัง
- แบบบันทึกข้อมูล
- แบบประเมินผล
- วิดีทัศน์
- อื่นๆ

2.5) การเข้าถึงความรู้

การเข้าถึงความรู้ นั้นเป็นความสามารถในการเข้าถึงความรู้ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ในเวลาที่ต้องการ โดยฝ่ายวิจัยและบริการวิจัย ได้นำความรู้ที่ได้รับมาใช้งาน หรือเผยแพร่ต่อโดยผ่านระบบสารสนเทศของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา คือ www.fms.nrru.ac.th/research เพื่อให้คณาจารย์ของคณะวิทยาการจัดการได้นำองค์ความรู้เรื่องการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ไปใช้ประโยชน์ให้เกิดขึ้นแก่ชุมชน/ท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม

2.6) การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้

คณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในส่วนของคณาจารย์ที่ยังไม่เคยนำผลงานวิจัยที่ดำเนินการสำเร็จเรียบร้อยแล้วไปใช้ประโยชน์ ได้ทดลองนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชนโดยผ่านแบบฟอร์มการนำผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ โดยมีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้เข้ามาสร้างระบบพี่เลี้ยง (Mentoring System) สำหรับการเขียนผลงานวิจัยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

2.7) การเรียนรู้

ขั้นตอนของการเรียนรู้ เป็นการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจ รวมถึงแก้ปัญหา และปรับปรุงองค์กร ซึ่งพบว่าฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ เห็นว่าเมื่อคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการได้เรียนรู้ เรื่องการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เรียบร้อยแล้ว จะทำให้คณะวิทยาการจัดการมีผลงานด้านการนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น ซึ่งสามารถแก้ไขปัญหาด้านงานวิจัยขึ้น หึ่งสู่งานวิจัยขึ้นทางได้เป็นอย่างดี ดังนั้นฝ่ายวิจัยและ

บริการวิชาการฯ จึงได้เตรียมแบบฟอร์มการนำผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ให้กับคณาจารย์ที่ขอทุนสนับสนุนจากคณะวิทยาการจัดการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 คณะวิทยาการจัดการต่อไป

เรียบเรียงโดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกรัตน์ เอกศาสตร์
